

214 - 584

6/80

Nedostatek času

Spánek si kradu v cizích zahradách
a milie ládný hlásek, pořád jen krach,
opile blábolení o práci
a marná čas dělat si legraci,
třeba jen a toho jak lidi mívají
že spáchem sami sebe omdlí.
Tak domů uspořím po všech záležitostech
a nebo jezdím s kytarou po pavilích,
co dělat má, když není na nic čas
snad poročí mi jeden z vás.....

J.

Amo kamarádi, to není sen, to je holá skutečnost, já opravdu uspořím a
o civilní věci další výhonek žer-žeru nudit vás už tak chutnají nervy.
Těžko se bude dnoška stavět na dřevěň logoskříněho žyma, od té doby co
ho začala dělat brašnářka šuška a cozp. začíná to být jeden z nej...
trempakejch plátků. Já (jak je vidět z dřevěň bláznivky) jsem byl na tom
dost blbě s časem, to víte nejenom žem v domácnost jako Topi.
Tak teda čtení mého plátku sděv..... s hodně infurkí.

Juan.

K O C

Pod čivilkou sádrčeného dechu
pod nouzí proclených myšlenek,
v oknašiku dónantových objevů
dít očí kroky myšlení.
Kam sahá poutě dřevěného kmenu
a kam zavoní alty kapky?
Splohu?
A na oklo nosí křesťák
v logli dřevěvu
aluy se mění...
ale ne,
jen mlčení se klouká drápek....

Lučan Nejbal

(vybráno z šesopisu Lucie a Petr r.69)

2.

Tak zase uplynula nějaká voda v Metuji pod mým oknem, než jsem sehnal nový stroj (starý se zděsil té práce a emigroval) přesvědčil sám sebe, že je nutné dělat něco pro ozdobu lidských mozků a tak pokračuji v tvorbě legendárního Žen-Šenu, nad kterým už mnozí dávno mávli rukou....

L E S

Veliké ne~~x~~spoutané Moře, právě tak nádherné jako jeho vodní souro. zencista~~š~~ jen nebát se naděchnout jeho vlně a ponořit se k jeho tajuplnému dnu.

Pak znenadání spatříš první známky života, jen pohyby jsou zde o zlomek rychlejší, ale zato plné v ní a vzrušení-- Veliké zelené Moře má též svou určitost, příliv i odliv - jaro léto - podzim a zima. Brodíš se se zaujetím přílivem barevnejch listů a v hlubokých prohlubních u kořenů stromů si slunce pouští maskovaná prasátka, tak i jako světelná tříšť tvoří neskutečnou mozaiku v modrých lagunách oceánů.

Na svých toulkách po dně zeleného Moře objevuješ i vraky po marných pokusech zdolat neskutečnou divokost, jsou ze železobetonu, působí majestátně a ty se neubráníš pocitu obdivnému! nad lidským pojetím- v l á d n o u t. Zkušený badatel mořského dna ví, že se jím v odborné hantýrce říká řopíky a po určité době k nim cítí důvěrný vztah a často si v některém z nich zařídí svůj minipřístav k načerpání nových sil, či ukryt před nečekanými bouřemi, které jsou tolik h r ů z o k r á s n é.... Ano to všechno je mé Moře. Nechybí v něm ani tažní ptáci, kteří se vznášejí nad hladinou a jejich směry bývají tak strašně často shodné s mými.

Žádná kniha nedokáže zachytit velebnost podmořského ticha, žádný fotograf nezachytí setinu toho co se tady skrývá.

Toužím po dálkách a dálky - to je M O Ř E....

Juan.

PS. Námět dodaný Baornkou po návratu z její Jugošky letos v létě.

R o z h o v o r.

Vítr zběsile oloumal celým kopcem, když jsem si lehl do spa-
listů. Je tomu mnoho let co jsem se naučila mluvit očima bez
a zábran. "Nemám tě vůbec rád," říká kluk, slova pečlivě krájí hro-
tem jazy do srozumitelných písmenek.

Vítr odbíhá s plnou náručí šustících listů.

"Nemám," opakuje a s vahou celého těla přisunuje blíž bachraté slovo.
Zavírám upovídané oči.

"Ani ty mne nemáš ráda," koulí si dál své písmenkové klubičko,
přikrčený za umělou stěnu své poslední věty. Mužný a spokojený!

"Foukej, foukej větvičku, shod' mi jednu větvičku," papouškuje ve
mě Kateřina, ta silnější a odolnější.

"Krávo," říká ta druhá, něžná a rozcuchaná, po tváři jí ztékají slzy,
neví co s rukama a oči má vyplašené. Ležím ve spadlých listech
a pod hlavou mám rozpraskaný život.

Bláznivý Vítr odnáší kopec do prostoru...

"Kateřino, moje rozcuchaná Kateřino, dívej se dobře, nemají dost sil
aby povolíli tvůj velkolepý p í s k o v ý HRAD!

Baronka jedna.

Co se zpívá na osadě Idaho Č. Kostelec.

Vzpomínka na Uragán
(vyhozený do vzduchu LP. 75 v Ádru)

Ve skalách údolí smutný znám stával tam kdysi srub Uragán
potoků tekli tam kdysi král u ohně písně své jsem mu hrál.

ref. Však zloba člověčí životu nesvědčí naším snům staletým
už vyzvání,
černý dým střelný prach usazen na skalách a obraz rozvalů poraní.

Kalvárkou prokletí táhnu zpět jako by uprchlo tisíc let
dívám se na Velký vodopád kytary trempů zes slyším hrát.

Čím jsi se tulku provinil že už jím vadilo těch pár chvil
kdy svůj čas k ohni si položil že ses tu zastavil trochu dyl

Naposled zavolám ahoj své čekám jen kdy už se rozední
abych šel zas po své cestě dál zapoměl že kdy stál Uragán.

(Melodie Holabí dům, text já, věnováno kamarádům TO Uragán.)

4.
Jednou mi přišel balíček, v něm pár textů a básniček,
kdepak to asi tužku svou žmolal, otevřu, kouknu se a ejhle Houla.

SVĚTNIČE VYMALOVANÁ

Světelnice vymalování tvým smíchem
i tvým souhlasstvím
spí.

Nebuď jí otevření víšek
nebuď jí binností
nebuď jí oslepující září
my slonky.

Nechci odletět z hnízda.
Musím!
Ze oknem kdosi
na Tebe hvízdá.

Padají trakafe

Zle je
leje
padají trakafe
Vždycky na jaře
A v létě
na světě
pouštní žár
ontěl bych pár
těch co spadly na jaře
bujaje

jak jsem řek - Houla.

Novoroční děrek

Je to krásek - zas po dlouhý době
letět jak pták,
všecky tráble zahodit a zpívat si jen tak,
zpívat pro svou dobrou náladu
a pro lidi co znám,
vždyt je to fajn, když člověk není sám.

Už se stává, padá stín,
noc bude dlouhá,
spon dneška ještě máme čas,
tak proč se aražít, budem radši hrát.
Až se nad horami slunce vzbudí
půjdem teprv spít
a všechny písničky budou se nám zdát.

Je mi smutno, když si pomyslím,
že jednou budu sám,
až přátelé se rozejdou a zmizí bůhví kam.
Ale pak si řeknu: není marná
nádná z lidských cest,
i když je blitvá tak musí někdo vést.

Nancy - Brno

5.

Skoro každý paaeco kterej se účastnil Trapsavou ví co se ukrývá pod (tedy za existencí) jménem Skunk.
Autor písniček lechtivých, svérázných, zádušných i překladatel klasického country. Dalo by se o něm říct mnoho, ale přijďte jednou k Farmám na Rábiš a uslyšíte. Se Sintem, Huníčem, Strakou patří mezi naše, tedy jako východočeský hvězdy a písničkáře. j.

Judy a Kid. (melodie Slídy od Režků)

Potkal jsem jí jednou ráno, když jsem mířil dolů k řece
u borovi tam jsem zahlídl její stín,
jak tam stála chvíli v písku na starý vojenský dese
v roztrhaný bundě šitý z modrejch džín.

Chvilí jsem nedával pozor hned mne postříkala vodou
řekla Kid, můžu s tebou jít
lidi se nám dole směli, když jsme si pak v písku hráli
řekli koukej tam Judy a ní Kid.

Jak se jaro mění v léto a k se Judy mění v ženu
já přišel na to že umím mít rád
pak jsme často byli spolu za chladných nocí na pláži
i když slunce ráno hřálo do mejků zad.

Když pak vstala rozespalá v ranním slunci za mnou stála
byl jsem rád že můžu s ní dáleka být
když se z ničeho nic směla ruce do vlasů mi dala
řekla koukej já jsem Judy a ty Kid.

Ale svět tak rychle stárne čas už dávno změnil řeku
ze starých stromů zbyly stíny v zahradách
já se často vracím domů tou starou stezkou dolů k řece
s jinou dívkou která se jí podobá.

Skunk.

Velkej 73

pokračování-

Uyslím že jsem v posledním čísle skončil u hrdinného zdolání Sklabini,
jak na nás volali žandárou, neb Chobot se snažil mne zavraždit.
Když se z toho vypal, usoudili jsme že je asi čtvrtek a hrozky. Ocitli
jame se v Bystřici, kde se nalézal objekt zámečku dle oblastní mapy z
r. 1953. Byl tam! Ze zdíva si místní stavitelé neustále něco půjčovali,
podlahy samá doura střešky ničeho. Za to místní gazhaus byl celoj novej
a měli tam nítě, jak jame pojmenovali sejrový něco hrst ze kačku.
Pak jame kousek pojechali vlakem, kousem polema, kde se všichni rozhodli
že mne naučí říkat rrr, jež nemám dodnes. Furt chtěli abych řekl brrusle
a tak jsem je poučal do prrrdele. A asi jsem se rouhau, neb přšlo jon se li-
to. Nevstáli jame motoresta, kde já hlupačisko staré se přiznal, že jsem
nepil borovicku.

Tak jich do mě něco nalili a pak vyrazili do lesů a nechali mne abych to
vedl. Taky jo! Pod výživným vlivem slovenského lidového nápoje jsem našel
camp. Spali jame hlavama dolů a stále upíjeli z lahve pálené, neb přšlo
ještě víc než před tím Ráno bude moudřejší večera, usmyslel jsem si a
lahve prozřetelně ulil do křoví. Už jsme jí nenašli neb se spalo a spalo
a ráno se naše tělesné schránky nacházeli na cestě, vlastně v cestě krávnám.

6.

pátek asi.

Pojeli jsme do Žiliny a po několika úkonech uniknout ruce náhoda, vyběhli jsme se páčky na nějakou přehradu, kam nás poslal starý otče, kterej se však poezíle usmíval. Měl proč. Přehrada byla, daleko a špinavá jako tuha. Ozývaly se hlasy, že je lepší saržet pota, než skončit jako ten pes a bítu co je tak trochu usmáknutá, tedy nafouklá. Ještě že se ocitl v našem dohledu rybníček plný dětí a hus. Ano, zde vřelíjsi nikoho nemá místa, toť ráj turistů. Po občerstvení dali jsme se po břehu Váhu k jakýsi světlon, kde se mělo volatati Holud- Harné. Mělo tak něco. Zase se nacpali sejnovejšm nítom a spali v lesíku, kde se při vyskytovali brtníci. O jak jsme se krásně báli, valíši Celde, která měla k brtníkům valíši vřelý vřelsh.

sobota.

Oni nás budili pokřikem: "Vzhůru na trh dobytce!" Urazil jsem se a sázení začal vařit až po vysvětlení. V Bytči byl trh jak má být. Pijedli jsme trochu z každého stánku a je ve finanční tísní, děl se Chobot skoust na jízdu stopem. V Rožnově jsme se ve spolek sešli v rozcestí 5 hodin, poslední přijel Chobot kterej si nasadil šapku ČSD a nikdo ho nechtěl vařit. Skuszen ON, spíše kousek ze městem, kde je asi jako park a nechtějí mi dovolit topit ohně. Zase se neštva a zapalují sepoň svíčku a kus papíru, navzteka.

v neděli.

Stopem a s pátkou v kapse, čekáme na stopa, jsme rozdělání a myslíme že to vyjde. Gisa odjela dřív ja se dlouho. Koupil jsem si cigáre a nemam v-bec nic. Vzali nás nejaci kluci a nakládákn, na korbě nás bylo asi 12 a tak jsme až do Brada zpívali. Tak už se Gisa stačila jít s Ferouškem koupat do láze a večer jsme rekapitulovali s Wikip o Brigi a lahvinky, kterou měl Wikip dostat k narozeninám. Měl aslu a my taky, ať velkéj vsadr skončil.

Juan, dovolením Chobots, Celdy a Gisels.

Co je ti pane tramp, coal se dědeček, který se před námi ohýlal, usmál a mě v kupě. Seděl jsem tam do té doby sám a z tohohle stáří, když přišel jsem s námi, radost měl. Ale místo toho je místo a se smějí. Dědeček jede s námi na vracení do města. Je mi smutno děde, odpověděl jsem se zdvořilostí. Buď si to neuvědomoval a nebo nechtěl respektovat mou nechuť k dědovi. Děde, dědeček Ale ne, kamarád,....

Jó, kamarád, tak to je horší. A copak ti provedeš hošku, vypravil dědeček mě stáří. Hlal, hlal náhle usmál, děde. Na smyslu konci viny.

A ještě, to je smutný, zaskočil stáří, se kterým jsem se nikdy nepoužil do řidi. Byl mi sympatický, ohýlal vankovan až od pohledu.

Usmál. Na Jiserách. Děde se se mě podíval a tímto pohledem. To je hoška nešťastí. Je děde a mě divný. A přece se to stalo. Nikol, můj starý kamarád usmál se zápol plně a vraceliny ten den, kdy přišla první silná obléva. Chápeš nešťastí, jak se mi to mohlo stát?

Děde to s námi neví. Nechtěl jsem to a teď to chci ještě s námi. Jedu od lesíka kterej ho usmál. Stáří proti mě stojí a mlčí, ale jeho oči se ptají co... Nikol mu dal svou adresu, než usmál... Ten lesík mi vyprávěl neuvěřitelné věci. Stáří v těch nájem a náhodou kamarádovi oční mi rozvazují jazyk. Jak a proč Fik usmál to si nikdy a nikdy nebudu vysvětlit. Samá proto to musím vědět. Valí se to ze mě jako řeka. Víte děde Fikol pověděl tomu lesíkovi náhodou historii. Dostal prej, srovnal když jsem byl na cvičení, dopla a popísal cestu. Tak tam jel. Když dorazil, on té bouři nikdy nepyl. Jsem vlna, přijde poudě v noci, klidně jdi zpát. No, se mě dělat, tak si leh. Kamarád se svlík a šel do spánku.

Chudák, ani neví ten voják komu vyprávěl ve své "má", kterou měl rád snad čím víc, než ho její teta nenáviděl... Když v noci ho probudila vlna. Ve světle baterky, kterou měl po ruce, uviděl, jak se nádhavně vytas- lóho krku stoupá strážník lehoučkého džmu. Sefra vlna mi bzuče, a ještě se mi lade poschechtival. Vyhle svoje oči a plky ved furt i když byl ven- sán. Vylez se spánku, aby se pobuřil z už neuvěřitelných jiskřiček rozfoukat ohně. Šel do krovícky chrastí a opal se rukou o kradbu krku. Šlo jak v chladiřenských vlna, asi jsem v tom tarmálu neochutlivěl. Postup do krovícky popela a obarku a koup se v jeho falešný prudce zavli- nil. Krádal rukou do ohniště a bylo prázdné až k poslednímu obarku. No pr...očenky neochopnej, Fikol mě neví, ale toudle nehovím.....

Pokračování přístě je to napínavý, a tím pádem celý!

O činnosti zcela obyčejné.

Jak jsem se nedávno dočetl v Lžnu, je činnost ochranná mírodu trempským prospěšná. Vono asi i přírodě, ale proč arovna velmi většinu ochranná jsou zároveň trempi a naopak?

Pokusím se vám tedy slovy nesourodými objasnit třeba situaci u nás na Michodaku. Bývaly doby, kdy se v tomto podhorském městečku, rodišti a a š e h o spisovatele Bonzy -arede, vyskytovalo až dvunáct osad. Jak říkají bohulí i pamětníci, tak dobrých osad. Bylo to přibližně Huňáde, není bez zajímavosti, že tu dokonce byly i spojené osady michodské SPONA. Však jak čas běžel, z mladíků se stávali usadlí pinové, kteří osídlili chatičky v Pekle a mladí generace už se této bohulibé činnosti nijak nezúčastňovali. Bylo tu pár samotářů, papírová osada Samotáři a bouři mladíků, kteří se místo do botlí v pátek vobílikají do džínsovéch uniforem a vysetají okolní šaje a jiné dnes tolik propagované záhavy pro mladé muže a dívky. Když jsem se přistěhoval do Michoda, pokusil jsem se o jednorázovou akci seřvat starou gardu, pořádat pravidelné sjezdy v Besedě, zkrátka pokusit se znovu na Michoda udělat městečko, kde trempink bude mít své místo. Bohužel se to zvrhlo, sám jsem přestal mít chuť někoho prosit, ne zabalil jsem to. V sousedním Kostelci však stále ještě existovala To lano, deset let jezdila, dělaly se akce, neviděl jsem tedy důvod proč raději za nějakou činnost nejezdit kousek cesty, než v nienedělní vzpomínat na to co bylo. A neprehloupil jsem! Kluci mne vzali a tedy jsem se poprvé setkal s ochrannou. Byla to většina osady, která byla zapojena do pracovní čety pod zdejší okrasou, dělaly se věci kolem stromů, spalo se venku a po práci se i zpívalo a diskutovalo o věcech které mne vždycky zajímaly, o přírodě! Vládla tu v-bec správnická demokracie. Každý dělal něco co vlastně má snad vodu narození v sobě, ten lez po skalách, ten zne jezdi vodu, hraje se pleslový divadlo, někteří se i potápějí.... No paráda. Vono skoro ve třiceti najde snad už jen vyjet na blint, koukat na něco co viděls stokrát a teď ti to padoucí ničej. Musí být nějaká motivace a já jsem rád, že my děláme rovna takhle. Snadíme se to dělat dobře, mím se to volnej pohyb po rezervacích, koukám jak na astrachány vyrazit a snad jednou budeme mít vokoło sebe i hula dčock, který to po nás převezmou. Tak proto volám za jedno s Lžnem, kamarádi zkuste to taky!" Možná že přes takhle byrokratickou systém se nám podaří trempink udržet i když po nás budou slapat sebevici.

Závory a strán
(Oheň z dříví eukalyptů)

Vše barví neobvyklý nach
jak slunce klesá k obzoru.
Muž třesoucí se ruku vztáh
a zved a spustil závoru.
Pak nad závorou polibek
a vláha z hloubí temných řas.
Buď sbohem Mary, tiše řek
buď sbohem Jime, ohvěl se hlas.
Je bolesti hnán svíravou
a navrací se zpátky přec,
kdo nechal v slzách lásku svou,
kdo tulák je i mileneo. (úryvek)

Pimprlová scéna - Náhod 79

Úsměvy na nitích
a hra o třech dějstvích
znamená možná
více než doufám.

V páté řadě
uprostřed dětských dlaní
tróím tu do prostoru
i tak se raduji.

Úsměvy na nitích
a plyšová dvířka
do mých snů.

Juan

Jižní Čechy 78

drolí se létem rozpálená
obilná zrnka
při mých krocích
kostelní věže nad obzorem
krajina před příchodem noci
svázané hlasy ptačích snů
ještě unikají

rybníky tiše předou síť
na jizvy léky znají

Juan

10.

už se dočítáte...

[illegible]

... osada Idaho prodělala na Silvestru něco penez, zato vydělala prima akci o které si povídají lidé už i v Polsku.

...přežili jsme rok 1979

...John se vrátil z vojny a zamiloval se

...kdo jede do Dèdova k "iløj, nechť si veme bůra na naftu

...Jacka a okruh lidí se snažil jeden pán zlikvidovat pomluvou, skoro to vyšlo, ale kampak na Jacka

...už nemá psa Bony, ani bony.

... na jaře budu mít psa za naše a vyhlašuji konkurs na jméno psa odd.

... víťež dostane propustku na zdejšú cvičák a bude li chít bude kousnut

... Brabenec se dal v kristově věku na lyžování, chodí s prknama na nohou
i do hospody a jak říkají zlí jazici tak i do postele

...bude brzo Upjeni na Upje prijeđete

...Bufo (a Josefčíkovi) in čer. Hora

...Oliver má autodráhu a už jsem mu jí jednou půjčil

... Martina má vyznamenání na gymplu

... kdo chce potkat živou Zuzku Michnovou starší a t přijde na pivo do Sokolovny v Náchodě.

...je tam děláme nyní

...^Kentofři slíbili přijet na úpjení

... Pětka taky

... Pětka hraje v kavárně Pod Montací (vedle)

... Paráda Milob se jím zaprodal

... trutnovskej šaman se rozved

... TO Sedum skal maj boudu v Orlickejch

... Pružina se vrátila zpět do brádka a maj mimino

... kde vzít a nekrást?????????

Ma fšecko muže Juan, za to ostatní šotek Otomar.

ahoj a snad další číslo bude brzy, jazyk
nazývat se - žen-žen.